

Ив. Христовъ с Коца мушица

ПЛѢВЕНСКИ

ГЛАСЪ

(Бившъ в. »Недѣля«).

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвентски Гласъ“, ще излиза всѣка Сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. За правителствени и частни съобщения, на всѣка дума по 3 ст. ако повече отъ три плати — по споразумѣние. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣщава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко, което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неоплачени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бъдат платени. Единъ брой 15 ст.

Списъкъ.

На доброволнитѣ пожертвования за построяване паматникъ въ г. Плѣвентъ, на падналитѣ войници въ Сръб-Вългар война прѣзъ 1885 год.

- Стояновъ & Върбеновъ 250 лева. Ненко Вълчовъ 40 л. Схловъ & Михайловъ 100 л. Т. Христовъ & Спасовъ 10 л. Ламби Петровъ 10 л. Осиповъ 5 л. Бр. Ст. Бояджиеви 10 л. Л. Каванджиевъ 10 л. К. Устабашиевъ 5 л. П. Ташевъ 1 л. Кастадинъ Ячовъ 2 л. Ив. Ат. Стаменовъ 2 л. Г. Ив. Узуновъ 5 л. А. Дирековъ 100 л. Д. Георгиевъ 15 л. Лачо Петровъ 10 л. Георги Х. Костовъ 20 л. Симеонъ Колевъ 5 л. Бр. Д. А. Бояожиеви 10 л. Симеонъ Г. Вакарговъ 5 л. Дирековъ & Каралски 10 л. Никола Ивановъ 5 л. Ив. Пшевъ 10 л. Францъ Хорачегъ 10 л.

Дневний въпросъ

Въпросътъ, който занимава цѣлата преса, бѣвъ изключенно е: натуванитѣ което прави Негово Царско Височесто по Европа да поблагодари Великитѣ сили за припознаванитѣ Му законенъ Господаръ на България; прѣдстоящата коронация на Всеросийския Императоръ Николай II; и подаване оставката на французекия радикаленъ кабинетъ. За насъ Българитѣ важи — какъ Господаря ни го посрѣщатъ и испращатъ, защото честта която, му се дава, е честь на България. И може ли ние, българитѣ, днесъ да не се гордѣемъ, да не благодаримъ за онова неочаквано съчувствие, за онзи лъскавъ приемъ, който се направи на нашия Князь. Ние сме увѣрени, че не ще се намѣри българско сърдце, което да не е тупало, когато е чувало за уважението, което е правено въ Цариградъ, Петербургъ и Парижъ на Господаря Му! И какво може да се надѣваме ний? Право, ние оставахме смаяни, когато четяхме Цариградскитѣ, Петербургскитѣ и послѣднитѣ депешни, а особено подробнитѣ описания, които вѣстницитѣ ни донесоха.

Както въ Цариградъ така и отъ онзи Петровградъ, отъ гдѣто българинътъ найнапрѣдъ чу словото на неговата свобода, на Господаря ни се отдадоха дѣйствително царски почести. Нека кажхъ неприятелитѣ на България, кой Князь, васаленъ на Султана, кой Кралъ, Царъ или Императоръ е билъ предметъ на такива горѣщи и живи симпатии и овации, съ как-

вито е билъ срѣщанъ нашия любимъ Князь? Ами срѣщата въ земята на нашитѣ освободители — Одесса, Петербургъ? Който не иска да върва, ако такъвъ има мѣжду жалкитѣ остатаци на падналитѣ, нека прочете рускитѣ вѣстници и ще види, какъ руския Царъ, какъ руския народъ посрѣщатъ бащата на православния Борисъ — основателя на българската династия. Това сѣ моменти и дати, които всѣко славянско сърдце ще запечати на вѣки-вѣковъ. И да се нерадваме, когато слѣдъ едно робство, единъ кървавъ режимъ отъ цѣли дѣсетъ години, нии бѣхме изрлани въ обятия на авица, която всѣка минута глѣдаше да ни изведе, която ни исмука и послѣдната капка кръвъ?

Зората се показва отъ тамъ отъ гдѣто Българинътъ дочака свободата си и отъ тамъ трѣбаше да види за да се распръстнахтѣ тъмнитѣ облаци, които стояха на българския небосклонъ. —

Парижъ, Франция не остана на дира. Тя се показа достойна просвѣтена държава и вѣрна приятелка на нашата освободителка. Тя отдаде честь такава на нашия князь, каквато само Франция може да покаже. Българския народъ благодари и трѣбва да бѣде признателенъ на силитѣ, които сѣ показали такава висока честь на княза на Българския народъ. Не ще съмнѣние, че такава честь и уважение, каквато се отдава на Княза, съ такава и България ще отплати, кога му дойде врѣмето. —

Негово Царско Височество, е билъ тоже приетъ съпочестъ въ Потсдамъ резиденцията на Н. В. Герман. Императоръ. На 30 Априлий ще бѣде въ столицата на нашитѣ брѣта Сърбитѣ. Бѣлградъ ще бѣде свидѣтель, какъ двама господари на балкана се прѣгрѣщатъ и подаватъ братска рѣчка за задружно дѣйствие. И тѣй трѣбова да бѣде. Колкото ние се мразиме и слушаеме нашитѣ врагове на славянството, толкова повече се отдѣляме отъ естествения нѣтъ, прѣдопрѣдѣленъ отъ историята и отъ плѣменността.

Миналото ще ни служи за урокъ на вѣдѣнето.

Съдебни въпроси.

Доста распространено е мнѣнието, че правосъдието, което раздаватъ мировитѣ сѣдилища, било бързо и ефтино. Обаче това мнѣние е погрѣшно. Ефтинията на правосъдие бѣше вече, мина, откакто влѣзе въ сила измѣнението и допълнението на чл. 148 отъ граж. сѣдѣпроизводство. Закончето, обнародвано въ брой 29 на Държавенъ вѣстникъ за тази година, иска отъ българскитѣ данъкоплатци, които се нуждаятъ отъ правосъдието на мировитѣ сѣдии единъ новъ данѣкъ — сѣдебно мито по 10% отъ цѣната на искътъ и заплащанието на всичкитѣ берии, каквито се взематъ отъ общитѣ сѣдилища. Само дѣлата отъ стойсть до 100 лева ще се глѣдатъ по стария редъ, сирѣчь тѣ ще се освобождаватъ и за напрѣдъ отъ сѣдебно и канцелярско мито и отъ плата за призовки. И така, разликата въ цѣнитѣ на правосъдието, що излиза отъ мировитѣ сѣдилища, и на онова, което раздаватъ общитѣ сѣдилища, се свежда туку-рѣчи на нула. Тази разлика се състои въ това, че въ общитѣ сѣдилища се взема 20% сѣдебно мито, а въ мировитѣ сѣдилища то се взема въ размѣръ на 10%. Ако не ни измѣнява паметъта, при прѣкарванитѣ на предметното законче било указано на нашитѣ законодатели, че приеманието му било необходимо, мѣжду другото, и за да се намалятъ неоснователнитѣ процеси, съ които били наводнени нашитѣ мирови сѣдилища. Този мотивъ за насъ не е никакъ убѣдителенъ. Попитайте когото щете отъ мировитѣ сѣдии, и ще получите единъ и сѣщи отговоръ, че числото на дѣлата, които постѣпватъ у тѣхъ сега, ни най-малко не се е намалило. Онзи който мисли, че има право, никакви сѣдебни берии нѣма да го спиратъ, да не заведе дѣло. И за щастие то на нашия народъ трѣбва да заблѣжимъ, че той, при всичката си сиромашия,

обича да се сжди. Правото, споредъ знаменития Рудолфъ Фитъ Иерингъ, е борба, жива сила. Заради това, казва той, правосъдието се изобразява въ видъ на жена, която въ едната ръка държи кхпони, на които тя прѣтеглява правото, въ другата има мечъ, съ който тя го брани. Мечътъ безъ кхпонитѣ — това е голо насилие, кхпонитѣ безъ меча — това е безсилие на правото. Цѣльта на правото е мирътъ, срѣдството за достигане на този миръ е борбата. Докато сж възможни правонарушенията, а това ще се продължи, догдѣто земята ще се върти около слънцето, борбата ще върви наредъ съ правото. Живота на правото — това е борба — борба между народи, правителства, съсловия и отдѣлни лица. Прѣдъ видъ на тая вѣчна истина всѣки може да се убѣди въ неоснователността на мнѣнието, че съ издаването на предмѣтната заповѣстъ, рѣшеніето на правосъднитѣ процеси. Основателността или неоснователността на единъ процесъ е субективенъ въпросъ, заради това и въ какво ще има неосновителности процеси. На мѣ се струва, обаче, че единственната дѣла на новото законоиче е била чисто фискална.

Какво ли да кажемъ за бързината на правосъдието на нашитѣ мирови сждилища? Да твърди нѣкой, че тѣзи сждилища раздаватъ бързо правосъдие, ще каже жестоко да се подиграва съ тѣхъ. Въ всѣко друго може да се обвиняватъ нашитѣ мирови сждии, но само не въ бързо раздаване на правосъдието.

Въ нашитѣ мирови сждилища царува една убийствена бавност, причинитѣ на която сж много. Една отъ тия причини е, споредъ насъ, неподготвеността въ образователно отношение на повечето наши мирови сждии. За да бждешъ добъръ сждия, не стига да имашъ многогодишна практика, но трѣбва да имашъ и добра теоритическа подготовка, та да бждешъ въ състояние правилно да примѣнявашъ въ конкретни случаи нашитѣ закони, които сж преводъ отъ разни европейски кодекси и които отъ година на година никнатъ, като гхби. Какъ да се обясни, напримѣръ, този фактъ, че нашитѣ мирови сждии не правятъ никаква разлика между търгорѣскитѣ дѣла и обикновенитѣ граждански дѣла? Заведешъ дѣло по полица за 1000 лева, трѣбва да чакашъ насрочванието му цѣли 6 мѣсеци и повече, както ако и да е дѣлото заведено за недвижимъ имотъ. Когато ако заведешъ едно дѣло по полица за 1001 левъ и нагорѣ въ окръжния сждъ, то най-късно слѣдъ единъ мѣсець вече те викатъ за разглеждане на дѣлото. А между това цѣльта на нашия законодатель, когато е създавалъ гражданското сждопроизводство, била е да направи раздаването на правосъдието въ ми-

ровитѣ сждилища по-бързо; отзolkото въ общитѣ сждилища. Така напримѣръ, споредъ чл. 31 отъ гражданското сждопроизводство, когато и двѣтѣ страни лично се явятъ прѣдъ мировни сждия, той може *на забавно* да имъ разгледва дѣлото по чл. 42 по дѣла за изпълнение на контракти, извършени или засвидѣтелствовани по установенъ редъ, каквито сж и полицитѣ, отъ втннкътъ се призовава да се яви въ *най-късо срокъ*, и, ако мирови сждия признае, че възраженията му не заслужаватъ уважение, постановява рѣшение за *незабавното* изпълнение на обязательството и *въ същото време* дава на ищецъ изпълнителенъ листъ по това рѣшение. Сетнѣ, срокътъ за потжввание срѣщно рѣшенията на мировитѣ сждилища е два пхтя по-късо отъ подобния срокъ, който се дава въ общитѣ сждилища и при това се смѣта отъ произнасянието на резолюцията по дѣлото, а не отъ връчванието на странитѣ рѣшиасъ отъ рѣшението, както е въ общитѣ сждилища. Съкращения редъ за разглеждане дѣлата нашитѣ мирови сждии не признаватъ, защото не пишело за това въ отдѣла на гражданското сждопроизводство, посвѣтенъ на мировото производство. Но въ послѣдното производство не пише нищо и за дознанието чрѣзъ околни люди, а между това рѣдко ще срѣщнете дѣло за недвижимъ имотъ, рѣшено отъ мировитѣ сждии безъ да е било извършено дознание чрѣзъ околни люди. Защо въ този случай нашитѣ мирови сждии охотно съпоставятъ чл. 47 отъ гражданското сждопроизводство съ чл. 329, а не обичатъ да го съпоставятъ, напримѣръ, съ чл. 269 и слѣднитѣ отъ сждопроизводство, които говорятъ за съкратеното производство? Впрочемъ, по въпроса, дали трѣбва да се примѣнява съкратеното сждопроизводство въ мировитѣ сждилища, или не, запазваме си правото да поговоримъ другъ пхтъ. А за сега обръщаме вниманието на когото се слѣдва, да се взематъ мѣрки за по-бързото разглеждане въ мировитѣ сждилища поне на търговскитѣ дѣла, по полица бонове, които другадѣ се наричатъ безспорни и разглеждатъ отъ сждилищата по едно доста упростено и бързо производство.

Отъ какво се нуждае България.

Продължение.

Ако не игнорираме фактитѣ, трѣбва да признаемъ, че признаци отъ Европейската деморализация сж се отразили вече и проявили въ нашия политически, социаленъ и мораленъ животъ. Неможемъ да отречемъ, че и днесъ партизанската страсть, дълбоката умраза и нечутия инатъ съ който нашитѣ политически мжже сж настроени едни къмъ други, тържествуватъ въ политическото ни поприще.

А какъ е съ моралния животъ? — Помѣжду нашитѣ младежи е распространено мнѣнието, че онзи който не ходи въ кафене; не знае да играе на карти, на табла, на комаръ; който не пие пиво, не пуши тютюнъ не е интелегентенъ. Споредъ тѣхъ той е простакъ и саможивъ. Прочие, за да бждешъ интелегентинъ трѣбва да отговаряшъ на тези условия. Искаме ли по убѣдителни доказателства отъ тѣзи за нашата развала? Слѣдвателно, намъ не остава друго, освѣнъ да признаемъ че изгледъ е много страшенъ и сждбата ни съвсѣмъ не извѣстна. Не е достатъчно само да констатираме гирчивитѣ истени, ний трѣбва да търсимъ цѣрове за общественитѣ ни болки. За да се оздрави трайностъ за съществуванieto на България, възпитанието на българина трѣбва да се положи на здрава уснова, за да могатъ да се изградятъ твърди и независими характери, които ще ни стговарятъ на живота. А за да се постигне това трѣбва да се почне отъ тамъ гдѣто е началото. Трѣбва да се въведътъ нравственни дисциплини въ училищата, които се употрѣбятъ и началата които произвѣждатъ нравственната дисциплина; да се контролира уличното повѣдение на младежитѣ; да се употрѣбятъ всевъзможни срѣдства за да може да се тури здрава основа на характера на младитѣ, които ще съставятъ бждѣщето общество. Тази уснова на характеръ трѣбва да се почва още у дома при родителитѣ и да се продължава въ училището при учителитѣ. Затова ний трѣбва да имаме дамове. Да, дамове и то истински дамове — родители, особно майки, които ще отговарятъ на званието, като изпълняватъ святата си длъжностъ къмъ чадата си; трѣбва да имаме учители, учителки и надзиратели които добрѣ ще разбиратъ и уцѣняватъ длъжността си и ще отговарятъ на цѣльта за която сж призвани — които сами тѣ ще притежаватъ характеръ такъвъ какъвто се изисква да се съгради въ възпитаницитѣ. Трѣбва да се распространяватъ измѣжду народа, колкото е възможно повече книги съ морално въздържателенъ характеръ. Да се унищожатъ кафешантанитѣ тунелитѣ, разнитѣ кръчмарски мрѣсотии и другитѣ изроди на фалшивата цивилизация. Да се организируватъ такива учреждения, които ще подѣйствуватъ благотворно за повдигане нравственното състояние на народа ни. Цѣльта на читалищата и благотѣлнитѣ ни дружества да не е само да даватъ вечеринки и прѣдставления отъ такъвъ характеръ, чрѣзъ който повече се възбуждатъ страститѣ, но да се даватъ литературни вечеринки и прѣдставления съ нравственно-поучително съдържание, чрѣзъ което народа ще се доведе да познава хубавото, доброто, ползницото и да

го послѣдства тано този начинъ тѣзи учреждения да отговар. на благодарителнитѣ си цѣли.

Отъ гдѣ прочее, ще вземемъ достойни родители, учители и водители за повдигане народа въ правствеността? — Църквата трѣбва да ги приготви“, е отговорътъ. Да, трѣбва, и врѣме е вече да се обърне по голѣмо внимание върху религиозното възпитание. Църквата трѣбва да бди надъ всѣкой мъжъ, всѣка жена, старъ и младъ. Духовнитѣ пастири, били тѣ на православната, католическата или протестанската църква въ България трѣбва да обърнатъ внимание и като оставятъ на страна обряднитѣ изпълнения на коя да е църква, като по маловажна частъ на християнството, сериозно да се завзематъ за сжщността и съ духовнитѣ си поучения и наставления да поучатъ и изобличатъ кога общо, кога лично, тамъ гдѣто и когато трѣбва, щото личната религия на всѣкой българинъ и българка да отговаря на изискванията на словото Божие.

Лична а не народна или държавна религия е необходимо нуждна за успѣхъ на единъ народъ. Безъ лична религия правственоста пада, народа отслабва и държавата се разрушава.

Прочее, за своята си трайностъ и възвишение въ истинска слава, България днесъ за днесъ се нуждае не толкозъ отъ широки прѣдели, яки крѣпости и добръ уредена войска нито пъкъ толкозъ отъ огромно богатство и голѣма политическа свобода, но отъ личности съ твърдъ и не зависимъ характеръ.—личности, които ще знайтъ да уцѣпяватъ и пазятъ свободата си и да бждатъ яка крѣпостъ на държавата си.

М. В. Р.

Хроника

Отъ днешния брой започваме да обнародваме имената на всички Г. г. пожертвователи по построяване памятника въ г. Плѣвенъ, отъ офицеритѣ на 4-й Плѣв. на П. Ц. В. Прест. Князь Търновскій Полкъ. Редакцията приканва всѣкой патриотъ, богатъ и сиромашъ да се притече на помощъ на това колкото благородно, толкова и славно дѣло.

Съ това ние ще покажемъ прѣдъ образования евътъ, че умѣемъ да цѣнимъ заслугитѣ на всѣкой, който е положилъ коститѣ си за отечеството. —

Послѣдния денъ 15 Априлий т. г. на сесията на Плѣвненскія Общ. Съвѣтъ, Г. кмета К. Хишковъ си билъ далъ оставката, устно по причина, че не билъ солидаринъ съ другаритѣ си съвѣтници, и че нѣмало кой да му върши работата. Гражданитѣ съ удовольствие ще посрѣщнатъ тая оставка, защото колкото стои Г. Хишковъ, толкова повече се компрометира Изборитѣ приближаватъ, та по добръ ще бжде оурано, отъ кодкото прѣзъ Септември.

Спестовната каса при мѣстното пощен. Управление е вече отворена. Всѣкий може да се яви при чиновника отрѣденъ за даване книжкитѣ и си внесе парата. Споредъ правилника може да се внесе отъ 1 л. до 500 л. Прѣпорѣчваме това спестовно учрѣждение на всѣкой, ако иска по единъ незаблѣзанъ начинъ да икономиса нѣкой пара. Преимущество на тая каса е това, че е гарантирано отъ държавата а при това, когато пожелаешъ и при което пощенско учрѣждение, можешъ да си получишъ влогътъ. Лихва за година дава 4 %.

в. „Свобода“ който бѣше навикналъ да се храни отъ фонда, види са да му е много жалко, за това нѣма брой да не спомене за него. Така въ брой като говори и за нашия вѣстникъ, че почналъ да излиза, обвинява ни, въ това че сме се издържали отъ нѣкакъвъ фондъ и други свободински дивотий. Нѣма да се оправдаваме прѣдъ редакторитѣ на в. „Свобода“, защото за да се оправдавашъ прѣдъ хора, миналото на които е пълно съ кръвъ и тирания е цѣлъ абсурдъ. „Плѣв. Гласъ“ е гласъ на Плѣвентъ, а не на нѣкакво правителство. Неможемъ да бждемъ такива нахалци кѣто свободитѣ, за които нищо добро нѣма и не може да бжде направено отъ други освенъ отъ тѣхъ. Ще хвалимъ вѣкиго, който се грижи за доброто на страната, ще възхваляваме вѣкога политиката на Д-ръ К. Стоилова, защото благодарение на него и колегитѣ му, и вѣдоха България отъ онази тия въ които кръвния Фамболовъ режимъ бѣ вкаралъ. И плачатъ тѣ, но съ крокодилски сълзи. Какво искате г. г. повече, нали бѣше желанието Ви да бжде признатъ Княза? Ето всичко е свършено и какви са тѣзи инсинуации постоянно срѣщу особата, която бѣше осемъ години окръжавате илжгахте?.. Неразумно, какъ тѣхъ хора съ претенции за министри постоянно на мѣсто да указватъ грѣшкитѣ на правителството, които може да се допуснатъ отъ разни недоброевѣстни служители, (защото немогатъ да бждатъ всѣкитѣ свѣтци като свободитѣ) постоянно всѣкитѣ имъ статий се отправени срѣщу противницитѣ си само съ една подигравка. По кой въпросъ свобода не остана като грѣшната въ лѣжтѣ си пуцани по адресъ на Княза, на министри и пр. Дали, че Н. в. не цѣлъ да ходи въ Цариградъ, да ли че станалъ паша и прѣдалъ на Турция България, да ли че Екзарха ще трѣбва да се прощава съ Цариградъ, по схизмата, че Р. Петровъ не го приемали въ Россия и какви още не сипетни! Вижте такива редактори съ голѣмитѣ претенции не заслужаватъ ли да ги назовешъ мерзавци? —

Съобщаватъ ни, че тази година общината тѣкмила да построява двѣ училища, едното въ текиската махала а другото къмъ сжръ пазаръ. Идея похвална ако е истена.

Чушмата въ горни-Плѣвентъ, която се обѣщаваше прѣди години на горни-Плѣвентци, че ще се поправи само да поддржатъ листата на днешния съветъ, още не е направена, ако и жителитѣ отъ тая частъ на градътъ да се принудени да ходятъ съ километри за вода. Ние полагаме, че врѣмето е вече приближило и безъ да обвиняваме Г. кмета въ неиспълнение даденото му обѣщание, тѣй като ще потрѣбватъ наскоро пакъ тѣзи избиратели. Икономий. —

Нѣкой любители отъ нашитѣ граждани се приготвяватъ за изложението въ Нижний Новгородъ. Това изложение по своята грандиозностъ надминува всѣкитѣ до сегашни въ Россия. Нѣма да направятъ азъ нашитѣ сенафи, на които имъ стига ржка да идатъ и се запознаватъ съ руската индустрия. Стига сме имали земане и даване съ онази капана еврейска Австрия, която ни е заробила окончателно. За подробни обяснения и билети желающитѣ могатъ да се отнесатъ до търгов. къща Рашевъ Стомоняковъ въ Русе.

Оплакватъ се селяни, които се носили храна на Дунава, че дубятъ на р. Вита при с. Крета, било до толкова слабо направени, щото често сж случвало, че цѣли кола съ воловитѣ потъвали. Върваме, че ще сж се зели мѣрки отъ надлежното мѣсто за да се не повтарятъ подобни нещастия, които се повече отъ невнимание на длѣжностнитѣ лица отъ които зависѣтъ думитѣ, отъ коякото друго.

Петима прѣселници отъ с. Мъртвица на име: Василь Пъевъ, Никола Димитровъ, Димо Вълчовъ, К. Стояновъ и В. Костадиновъ, се явиха въ редакцията и ни се оплакваша, че мѣстното Акцизно Управление м. г. било ги штрафирало изобщо 788 л. за гдѣто не си намерилъ тютюнъ произвѣдение преди 5—6 год. Постановленията ги обжалвали прѣдъ Окр. Сждъ и още неразгдѣдани дѣлата, искали имъ се паритѣ. Отъ прѣгдѣдване книгата се узнало, че Акц. Управление е направило грѣшка, защото за единъ и сжщ тютюнъ иска два цѣти глоба, а дѣлата още не свършени въ сждѣтъ. Полагаме, че тазъ грѣшка нѣма да се повтаря, за да се отвлачатъ хората отъ работното врѣме. По тѣзи грѣшници и др. акцизни актове, тѣквимъ въ едни отъ слѣдоущитѣ броеве да пишешъ нѣщо.

Послѣдна новостъ.

Телеграфа ни яви, че воденитѣ прѣговори по реформитѣ въ Македония въ врѣ-

ме прѣбиванието на Д-ръ Стоиловъ въ Цариградъ, както и прѣзъ прѣбиванието на Н. Ц. Височество, въ Цариградъ, сж вече утвърдени отъ Султана и обявени официално. По причина, че вѣстникътъ ни бѣше подъ печатъ ще ги помѣстимъ въ идущий брой,

Н. Ц. Височество е билъ награденъ съ Ордена Лежгонъ Дьоньоръ отъ Г. Фора прѣд. на Френската Република. Мелингъ е съставилъ новия френски кабинетъ.

Медицина.

Едно ново средство противъ инфлуенцията се прѣпорѣчва отъ професора Д-ръ Фонъ Мазенгашъ въ Боннъ. Имаме една особена печатна брошюрка, извлѣчена изъ Германския Медицински Журналъ 1895 г. № 98), който издава Евгений Гроссеръ въ Берлинъ.—Тая особена печатна брошюрка съдържа една статия на професора Ф. Мозенгайлъ, относително salubrin Между другитѣ въпроси той пише: „Съ употреблението на салипирина азъ придобихъ постоянно много хубави резултати, въ моята практика и можъ да костантирж сега слѣдоущето: При инфлуенцията това средство излиза, като най специфическото. За да се усигуримъ въ неговото абсолютно дѣйствие, трѣбва; да се при ма при първото появяване на симптомитѣ; слѣдъ това достатъчни вече сж по малки дози.— За свършено малки дѣца достатъчно е $\frac{1}{6}$ до $\frac{1}{4}$ граммъ, за по голѣми дѣца, за по слаби пациенти, за лицата върху които медакаменти въздѣйствуватъ лѣсно— $\frac{1}{2}$ гр.; въ случай на по силни атаки, особено, когато кризата на болѣстата ѝ вече послѣдвала отъ нѣколко дени—1 гр.—Имахъ случаи да давамъ катадневно отъ 2—3 гр. нѣ, пѣмаме никакви лошава послѣдствия.—Това средство е тоже прѣвѣходно за Салингъ настивка и за ремаутизмъ.

ОБЪЯВЛЕНИЯ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Синдикитъ по несъстоятелността на Бр. Л. и С. Гетови отъ г. Плѣвенъ, съобщаватъ на всички желающи да купятъ канофактурна и др. галантарейна стоки, по доброволно съглашение и спорѣдъ находящитѣ ся описи, могатъ да се отнесктъ до насъ подписанитѣ синдици.

Продажбата по съглашение ще продължава до 25 Априлий 96 г.

10 Априлий 1896 г. Синдикитъ:

Ив. Ив. Доковъ, Н. Никовъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 728

Подписанний Иванъ Чолаковъ пом. Сж. дебентъ пристѣвъ при Плѣвненскій Окр. Сждъ

на II участък на основание изпълнителния лист от 21 Февруарий 1894 год. под № 1000 издаден от Плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Костадинъ Димитровъ отъ с. вълчи-трънъ за 180 лева и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 1 Априль и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдоущитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжникътъ а именно:

1). Една нива въ вълчи-трънското землище, въ мѣстността „Бранище“ отъ около 10 декара при съѣди: Никола П. Ивановъ Димитръ Илиевъ и бранище оцѣнена за 200 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ ни ому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имотъ могатъ да се явяватъ всеки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ и разгѣждатъ книжата по продантѣ.—

гр. Плъвенъ, Февруарий 24 1895 год.

П. Сждебенъ Приставъ ИВ. ЧОЛАКОВЪ
Дѣло № 84 отъ 94 г. 3—3.

О Б Я В Л Е Н И Е № 729

Подписаний Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плъв. Окр. Сждѣ на II участък, на основание изпълнителния листъ отъ 5 Май 1894 год. подъ № 2269 издаденъ отъ Плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Костадинъ Димитровъ отъ с. Вълчи-трънъ сръщу Върбанъ Г. Мисковъ отъ с. Вълчи-трънъ за 144 лева и 50 ст. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 1 Априль и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдоущитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжникътъ а именно:

1). Едно лозе въ Вълчи-трънското землище въ мѣстността „Камака“ около 2 1/2 декара при съѣди: Ганчо Ваконъ, пхтъ и Панчо Николовъ оцѣнена за 150 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имотъ могатъ да се явяватъ всеки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ и разгѣждатъ книжата по продантѣ.—

гр. Плъвенъ, Февруарий 24 1895 год.

Сждебенъ Приставъ: ИВ. ЧОЛАКОВЪ

Дѣло № 178 отъ 94 год. 3—3.

О Б Я В Л Е Н И Е № 536

Подписаний Иванъ Чолаковъ Сжд. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждѣ на II участък на основание изпълнителния листъ № 3051 издаденъ на 3 Ноември 1894 год. отъ Плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Мити Коновъ отъ с. Одрне противъ Атанасъ Боювъ отъ с. Одрне за искъ 331 лева 20 ст. и сждебни разности и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 1 Априль и до

31 день тази год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдоущитѣ принадлежащи на длъжника недвижими имоти, а именно:

1). Една нива въ Одренското землище въ мѣстността Горна Шоварна около 10 декара при съѣди: Кунчо Коташовъ, Симеонъ Георгиевъ, Никола Боювъ и пхтъ оцѣнена за 200 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горе които Г-да желаятъ да купятъ горниятъ имотъ да се явятъ въ канцеларията ми. Продантѣ ще почне отъ 9 часътъ прѣдъ обѣдъ и ще трае до 6 часътъ вечерта.—

гр. Плъвенъ, Февруаръ 21 1896 год.

Сждебенъ Приставъ ИВ. ЧОЛАКОВЪ

Дѣло № 209 отъ 1894 год. 3—3.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1890

Подписаний Ст. Мотавчиевъ П. Сждеб. Приставъ при Плъв. Окр. Сждѣ на III-й участък на основание изпълнителния листъ подъ № 1232 издаденъ отъ Ракитский Мир. Сждия на 22 Юлий 1882 год. въ полза на Иванчо Георгиевъ отъ с. М. Тръстеникъ противъ Атанасъ Цѣковъ отъ сѣщото село за 105 лева и др. разности съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Граж. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 15-й Априлий и до 31 день т. е. до 16 Май н. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдоущитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). Единъ дворъ отъ 4 декара находящъ се въ село Мар. Тръстеникъ въ горната махла при съѣди: Трифонъ Стояновъ, Маринъ Прокоповъ и отъ двѣ страни пхтъ, оцѣненъ за 200 лева.

Продаваемиятъ се имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имоти, умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ всеки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригѣждатъ и книжата относящи се по продантѣ.—

гр. Плъвенъ 5 Априлий 1895 год.

П. Сюд. Приставъ СТ. МОТАВЧИЕВЪ

Дѣло № 488 отъ 1883 год. 2—3

Издание д-ра философи М. ФИЛИПОВА.
по подпискѣ:

„НАУЧНОЕ ОБОЗРѢНІЕ“

ПОДПИСКА на 1896 г. ОТКРЫТА.

На годъ СЕМЬ р., полгода ЧЕТЫРЕ р., четвертъ года ДВА р.

52 № № 6 книгъ. — 3-й годъ изданія.

Журналь издается по типу заграничныхъ общенаучныхъ изданій (Revue Scientifique и т.п.) Приложенія на 1896 г.: Дарвинъ. Сочиненія. (Т. III IV см. ниже) и его же: Объ илмѣненіи животн. и растеній въ домашнемъ сост.—Гельмгольцъ: Лекціи по теоріи зрѣнія; Годри. Палеонтологія.

ПО ПОДПИСКѢ:

Дарвинъ. Сочиненія, 4 тома. За все 4 тома, по подпискѣ, безъ пер. 2 р. 50 к., съ пер. прост. банд. 3 р. 50 к. (около 2000 стр.) I. Происхожд. видовъ. II. Происхожд. человека. III. Путеш. въ кор. Билль и Автобіографія. IV. Выраженіе оцущей. Изд. закончиста въ 1896 г. Каждый томъ можно получить и отдѣльно: безъ пер. 1 р., съ пер. 1 р. 20 к. Для подписчиковъ **Научнаго Обзорія** на I и II томы уступка въ 50% (исключая перес., т. е. съ пер. по 70 коп.).

М. М. ФИЛИПОВЪ.

ФИЛОСОФІЯ ДѢЙТЕЛЬНОСТИ.

Исторія и критическій анализъ научно-философскихъ системъ.

Подписная цѣна (большой томъ, роскошное издание 700 стр. съ рис. табл.) пять р. (съ перес. шесть р.).

По выходѣ въ свѣтъ цѣна будетъ увеличена.

I-й вып. высылается немедленно. Всего 4 выпуска.

ВЪ ПРОДАЖѢ:

Дарвинъ. Происхожд. видовъ. II. I р. (полный пер.). Т. Рибо. Современная германская психологія. II. I р. 50 к. Проф. Генрихъ Гейеръ. Мозгъ и мысль (съ рис.). II. I р. Пастеръ. Винная кислота (введеніе въ стереохимію). II. 30 к. Вальтеръ Эльсъ. Опыты по физиологіи растеній. II. 50 к. (со мног. рис.). Спенсеръ. Недостаточность естественнаго подбора. Изд. 2-е II. 40 к. Вейсманъ и Спенсеръ. Естеств. подборъ. II. 30 к. Герцъ. Электрическая сила. II. 40 к. Микроскопъ и телескопъ. II. 40 к. Изд. 2-ое. Броккъ и Жаке. Кожныя болѣзни. II. 50 к.

Цѣны безъ пересылки. Подписчики „Научн. Обзор.“, при обращеніи въ редакцію, за перес. не платятъ. На Дарвина же уступка въ 50%, по перес. уличав.

Адресъ редакціи и главной конторы: СПб. Надеждинская ул., д. 43, кв. 15, входъ съ манежнаго пер.

На запросы относительно изданій редакція отвѣчаетъ письменно, если приложенъ отвѣтныи бланкъ или марка.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Подписанитѣ, Бр. Ст. Бояджиеви, честь симае да обявимъ на интересующитѣ се, че отворихме въ гр. Плъвенъ Нова Печатница сръщу читалищното зданіе подъ № № 1099—1100.

Печатницата ни е снабдена съ най нови Германски машини, съ разни видове най нови български и френски букви.

Приемаме да печатиме всекакви видове правителствени и търговски книжа, като: свѣстници, списания, рѣчници, учебници, тефтери, фактури, квитанции, записи, полици, годежни, свадбени и визитни карти съ цѣни най-износни.

гр. Плъвенъ, 6-й Април, 1896 г.

Съ почитаніе:

Бр. Ст. Бояджиеви

Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плъвенъ търси двама слово-слагатели.

Желающитѣ да се отнѣсжтъ до печатницата за споразомѣние.